

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie E. T.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 lipca 2013 r.

na skutek zażalenia E. T. na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 15 maja 2013 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku E. T. o wznowienie postępowania z uwagi na niezpełnienie w określonym terminie braku formalnego w postaci sporządzenia go i podpisania przez adwokata. Na to zarządzenie zażalenie złożyła wnioskodawczyni, w którym nie formułując konkretnych zarzutów podniosła, że w jej ocenie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania. W konkluzji skarżąca wniosła o uwzględnienie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, albowiem prawidłowo odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Podnoszone w zażaleniu okoliczności, które zdaniem wnioskodawczyni świadczą o zasadności wniosku, nie mają znaczenia dla rozpoznania wniesionego zażalenia. Zgodnie bowiem z art. 545 § 2 k.p.k., jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, to powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. Wnioskodawczyni

został wyznaczony adwokat z urzędu do zbadania podstaw wniosku o wznowienie postępowania. Należy jednak podkreślić, że nie jest on zobowiązany do sporządzenia takiego wniosku (art. 84 § 3 k.p.k.). W przedstawionej w niniejszej sprawie opinii adwokat oświadczył, że nie ma takich podstaw i obszernie uzasadnił dlaczego. To stanowisko jest dla sądu wiążące w tym znaczeniu, że w kodeksie postępowania karnego nie ma przepisu, który upoważniałby organ procesowy do „przymuszenia” adwokata z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić innego adwokata z urzędu (por. postanowienie SN z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82). Natomiast organ procesowy, który go wyznaczył, jest uprawniony do badania prawidłowości wykonania obowiązków w ramach zagwarantowania stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zakresie wynikającym z art. 84 § 3 k.p.k. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono, aby wyznaczony adwokat z urzędu nienależycie wykonał swoje obowiązki.

Wobec tego, że złożony przez E. T. wniosek o wznowienie postępowania zawierał wskazany powyżej brak formalny i nie został on usunięty w zakreślonym terminie, prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jego przyjęcia.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.